

Çaresizlik

– Mustafa Kara · 27 Eylül 2014

Sen bilir misin çaresizlik nedir?
Kalabalık çıkmaz sokaklarda yalnız yürüyünce anlarsın
Yüreğin ve ruhun kapandığında soğuk odalara
Üşürse bedenin
Cehennem ateşi de ısıtmayacaktır
Yetmeyecektir parlak güneş yolunu aydınlatmaya
İşte o zaman anlayacaksın
Çaresizlik nedir?
Çaresizlik girdabında döner durursun
Ağlar yüreğin kimse görmez
Taş duvarlarda yankılanır avaz avaz çığlıkların
Kimse duymaz.
İçin acır.
Kanadıkca kanar çaresizliğin çıkmazlarında
Tükenir gidersin...
Nafle gözlerini kapatsan da
Bir an unutmak istersin her şeyi
Unutamazsın.
Kapattığında gözlerini karanlık korkutur
Açsan huzuru bulamazsın.
İşte böyle bir şey çaresizlik...
Arasan da bir fiske huzur bulamazsın
Kaçar köşe bucak senden körebe oynar
Başın dik, güvenle bakmak istersin geleceğe
Uzaklaşmak istesen de çaresizliğinden
Yapamazsın.
İdam mahkûmu gibi prangalar vurulmuştur ayaklarına
Kurtulamazsın...
Bir an düşünürsün.
Tek çare ölüm mü çare, çaresizliğine?
Tüm sıkıntılardan kurtulmak için
Yoksa bir el mi?
Tutup kurtarmak için çaresizlikten...
Herkesi, aynaya baktığında
Gördüğün yüz gibi bilirsin.

Oysa umut ettiğin tüm kapılar kapanır tek tek yüzüne
Kapanan her kapıyla umutların tükenir.
Tükenen umutlarla,
Yeni bir çaresizlik daha eklenir çaresizliğine...
Unutma dost!
Aklın da terk etmek isteyecektir seni
Olanca gücünle karşı koy
Yitirme umudunu
Çabalarımız boşa çıkmayacaktır
Mutlaka bulacağız
Umut dolu aydınlığın yolunu...
// İnsan; sevebildiği ve yardım edebildiği kadar insandır.//
Mustafa KARAAHMETOĐLU
11.02.2014

Şiirime ses olan sevgili kardeşim Nurefşan'a çok teşekkür ederim...